

y termina en un oval graciosíssim en sa part inferior avans de soldarse en son coll d'un blanch mate lleugerament daurat. Sa estatura es regular y sa bonica testa descansa sobre unas espatllas y pit robustos y perfectament contornejats, afegeixis á aixó una cintura esbelta, unas mans y uns peus monos y petits y un modo de caminar aixís.... respirant un cert senyorio y 's compondrá 'l perquè quant passa per la'acera 'ls andalusos y 'ls que volen passar per tals, de baix en baix per no atrevirse á pérdrerli 'l respecte, exclaman: ¡ Viva la gracia ! ¡ Holé !

Som felissos si se 'n pot ser en aquest mon, pero 'ns falta alguna cosa y vaig á dirho ben baix perquè no ho sentin mes que los interessats. Apesar de totas las gracias de la Lluïseta reina á casa una soletat que mata. L' antich neguit, la fam de sentir aprop meu riallas y plors de criaturas torna á reviarer en mí ab mes forsa que may, en una paraula, que á casa meva tocan á casar.

Prou que 'n desfilan per devant de nostres balcons de micos vestits d' home donant ensepegadas á forsa de no mirar may á terra, la cantonada no 's desocupa may puig que sempre hi ha un pal plantat fent de municipal, que no para de contar las brédulas de la persiana fins que li arriba 'l rellevo d' un altre que fa 'l mateix. Pero d' aquestos *tenorios* d' ofici ni la noya ni jo no 'n fem cas.

Lo que volem nosaltres es un home que sápigas serho, un jove que fill ó no del treball, en lo treball fixe son porvenir y que, sá d' ánima y cós, en lloch de perdre 'l temps per aquestas cantonadas y paseigs buscant conquistas, sostingui ó sápigas ferse per medi de sa inteligencia honrada y cristiana una posició arreglada y decent, sens perjudici de que sápigas també en un moment donat tirar una floreta y fer un cumpliment á una noya com cal.

A 'ls joves que perteneixen á aquesta categoria 'm dirigeixo jo, invitantlos á que sens reparos busquin totas las ocasions per presentar sos memorials á la Lluïseta ab la seguretat de que tots serán ben rebuts. Y á n' aquell que ab major suma de mérits ó ab major fortuna logri interessar son cor, jo 'l benehiré y li trasmiteré lo sagrat deposit de la honra y la felicitat de la filla de la Sra. Antonia que ab tantas ansias y llágrimas la seva mare 'm confiá y 'l faré son marit valdement sigui pobre com una rata.

Y 'l día en que ja quedim lligats per sempre més, acompanyant-lo á la taula del treball li diré:

—Mira fill meu, jo ja soch vell y 'm toca reposar. Aquí tens la ploma y aquí tens los llibres ahont hi he escrit ral per ral, céntim per céntim tota l' historia de la meva fortuna; aquesta es la clau de la caixa dont hi trovarás guardats 'ls rédits d' un negoci en estat floreixent. Jo te 'n fèix do; trevalla ab fé y decissió que si lo gras mantenirle sens desviar-se ni un ápice del camí de l' honrades que jo l' hi he trassat, no tindrás pas mes foyna que la de se-